686/03

Den 1. december 2003 blev i sag nr. 59.657:

xxxxxx xx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over den méngrad selskabet har fastsat efter et ulykkestilfælde den 17/9 2000, hvor klageren som passager i en bil var udsat for en whip-lash skade.

Det indklagede selskab har i henhold til udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen fastsat ménet som følge af ulykkestilfældet til 8 % og udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed.

Klageren, der er repræsenteret af MegaSikring, er uenig i ménfastsættelsen, idet Arbejdsskadestyrelsen efter MegaSikrings opfattelse har fratrukket 4 % mén som hidrørende fra en tidligere skade i 1996. Det er således MegaSikrings opfattelse, at selskabet skal udbetale for 12 % mén, idet den tidligere skade ikke har været symptomgivende før uheldet i 2000. MegaSikring har henvist til tidligere afgørelser truffet af Arbejdsskadestyrelsen og AK 53.156. Det indklagede selskab har fastholdt sin afgørelse og i øvrigt henvist til, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende.

MegaSikring har formået Arbejdsskadestyrelsen til at afgive en ny udtalelse af 4/8 2003, hvoraf fremgår at styrelsen fastholder, at ménet hidrørende fra ulykkestilfældet den 17/9 2000 skal fastsættes til 8 %.

I forsikringsbetingelserne hedder det:

"**Nr. 2. Invaliditetserstatning**

…

Méngradens størrelse skal – hvis en af parterne forlanger det – fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter.

…

2.2.

En før ulykkestilfældet tilstedeværende invaliditet berettiger ikke til erstatning.

En bestående invaliditet kan derfor ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet ikke havde været tilstede."

Nævnet udtaler:

Nævnet har ikke grundlag for at anfægte Arbejdsskadestyrelsens afgørelser, der i øvrigt må anses for en bindende voldgiftsafgørelse, jf. forsikringsbetingelserne. I øvrigt bemærkes, at den påberåbte ankenævnsafgørelse ses at vedrøre en helt anden problemstilling.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann